

تعیین نگرش دستیاران تخصصی جراحی دهان، فک و صورت دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی تهران در مورد کیفیت و بازدهی یادگیری از همتایان در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲

دکتر افسین حراجی^۱، دکتر محمد جواد خرازی فرد^۲، دکتر مجتبی اعتمادی فر^{۳*}

۱- استاد، گروه جراحی دهان، فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ازاد، تهران، ایران

۲- عضو پژوهشی مرکز تحقیقات دندانپزشکی، پژوهشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۳- دندانپزشک، تهران، ایران

وصول مقاله: ۱۴۰۲/۴/۱۱ اصلاح نهایی: ۱۴۰۲/۷/۲۸ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۹/۳۰

The determination of the attitude of oral and maxillofacial surgery residents in the Islamic Azad University of Dentistry Tehran about the quality of efficacy of peer learning in 2022-2023

Afshin Haraji¹, Mohamad javad Kharazi fard², Mojtaba Etesamifar³

1- Professor, Oral and Maxillofacial Surgery Dept, School of Dentistry, Islamic Azad University of Medical Sciences, Tehran, Iran

2- Member of Dental Research Center, Dentistry Research Institute, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran

3- Dentist, Tehran, Iran

Received: Jun 2023

Accepted: Nov 2023

Abstract

Background and Aim: Teaching and learning through peers during education can encourage students towards this type of teaching and learning and improve their practical and theoretical skills. The determination of the attitude of oral and maxillofacial surgery residents about the quality of efficacy of peer learning.

Materials and Methods: This qualitative study was conducted on 8 oral, maxillofacial surgery residents from the first to the fifth year studying at the Faculty of Dentistry of Tehran Islamic Azad University of Medical Sciences in the academic year of 2022-2023. A semi-structured questionnaire including areas of practical skills, theoretical knowledge, communication skills, mastery of college rules and regulations, and job skills was designed by the researcher. Assistants' attitudes were measured through interviews and their answers to questionnaire questions were reported.

Results: The results showed that in all topics of basic science group education, Ground Round meetings, and in Minor surgery teaching was done by professors to residents. In some cases, if professors are assigned to perform surgery, the training process takes place under the supervision of the senior year. Senior assistants believed that at the beginning of their training in the hospital, due to the lack of access to professors, their training was done through assistants. In most cases, training was done by observation and peer teaching process did not happen. In the discussion of integrating peer learning into the educational curriculum, the residents' opinions were that despite the usefulness of this teaching method, forcing to use it, especially tying certain topics for teaching in this way, cannot be useful.

Conclusion: The results of this research indicate the need for educational institutions and universities to pay more attention to student-centered educational methods such as peer learning, because the use of these methods can complement the teacher's teaching by providing a positive experience and lasting and deep learning.

Key words: Resident, Dentistry, Peer Teaching

***Corresponding Author:** etesamifar1361@gmail.com

J Res Dent Sci.2023;20(4):181-188

سابقه و هدف: آموزش و یادگیری از طریق همتایان در طول تحصیل می‌تواند دانشجویان را نسبت به این نوع آموزش و یادگیری ترغیب و سبب ارتقای مهارت‌های عملی و نظری آنان شود. این مطالعه با هدف تعیین نگرش دستیاران تخصصی جراحی دهان، فک و صورت در مورد کیفیت و بازدهی یادگیری از همتایان انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: این مطالعه کیفی بر روی ۸ دستیار تخصصی جراحی دهان، فک و صورت سال اول تا پنجم شاغل به تحصیل در دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ انجام شد. پرسشنامه‌ای نیمه ساختار یافته شامل حیطه‌های مهارت عملی، دانش نظری، مهارت ارتباطی، تسلط بر قوانین و مقررات دانشکده و مهارت شغلی توسط محقق طراحی شد. نگرش دستیاران از طریق مصاحبه سنجیده شد و پاسخ‌های آنها به سوالات پرسشنامه گزارش شد.

یافته‌ها: در تمام مباحث آموزش گروه علوم پایه و در جلسات Ground Round و در جراحی‌های Minor آموزش از سوی استاد به دستیاران انجام می‌شد. در بعضی موارد در صورت تکلیف استاد به انجام جراحی، فرایند آموزش تحت نظر سال بالایی اتفاق می‌افتد. دستیاران سال بالاتر معتقد بودند در ابتدای آموزش خود در بیمارستان به دلیل عدم دسترسی به استاد، آموزش آنها از طریق دستیاران انجام می‌شد. در اکثر موارد آموزش‌ها به صورت مشاهده انجام می‌شد و فرایند Peer teaching اتفاق نمی‌افتد. در بحث ادغام Peer learning در کوبیکولوم آموزشی نظرات دستیاران این بود که علیرغم مفید بودن این شیوه آموزشی، اجبار به استفاده از آن خصوصاً مقید کردن مباحث خاصی برای آموزش به این شیوه نمی‌تواند مفید باشد.

نتیجه گیری: نتایج این پژوهش حاکی از لزوم توجه بیشتر مؤسسه‌های آموزشی و دانشگاه‌ها به روش‌های آموزشی دانشجو محور مانند آموزش همتا است، چرا که استفاده از این روش‌ها می‌تواند با فراهم کردن تجربه مثبت و یادگیری ماندگار و عمیق، مکمل تدریس استاد باشد.

کلید واژه‌ها: دستیار، دندانپزشکی، تدریس از همتایان

مقدمه:

در متون فارسی از آن به عنوان یادگیری از همتایان ترجمه شده است (peer-learning)، می‌باشد که عبارت است از گروهی مشابه از افراد جامعه که علاوه بر استادی حرفه‌ی تخصصی خود از هم‌دیگر نیز برای یادگیری کمک می‌گیرند (گروه یادگیرنده از همتایان). لازم به ذکر است اصطلاح اصطلاحی پر تکرار و کاربردی در این روش بوده و برای گروه متقابل (گروه آموزش دهنده به همتایان) به کار می‌رود. در یادگیری از همتایان (peer- learning) ممکن است فردی در مقطعی یادگیرنده و در زمانی دیگر آموزش دهنده باشد.^(۳-۶) یادگیری گروه همتایان نوعی استراتژی آموزشی است که به صورت توسعه‌ی دانش و مهارت از طریق تعامل فعال و حمایت بین افراد هم سطح تعریف می‌شود. در روش یادگیری و آموزش از همتایان هم استاد و هم دانشجو در فرآیند آموزش و یادگیری سهیم هستند. این روش، یکی از روش‌های مهم و موثر برای یادگیری فرآگیران است که استفاده از آن در کلیه‌ی مقاطع

یادگیری جامع و کاربردی دانشجویان از اصلی ترین اهداف یک نظام آموزشی می‌باشد. در روش‌های سنتی که در حال حاضر سبک غالب آموزش و یادگیری دانشگاهی است، بخش عمده یادگیری دانشجویان، از استاد و در کلاس درس می‌باشد، که عمدتاً روش غیرفعالی به شمار میرود.^(۱، ۲) اگر چه این روش‌ها مزایایی مانند ارائه حجم زیاد مطالب در مدت زمان محدود دارد ولی تأثیر آنها (مانند سخنرانی) در پرورش فکر، ایجاد انگیزه و تغییر نگرش، بسیار کم تراز روش‌های جدید آموزشی است، ضمن آن که سبب اتلاف منابع می‌شود. بنابراین استفاده از روش‌های آموزشی جایگزین و دانشجو محور ضروری به نظر می‌رسد. زیرا با به کار بردن روش‌های آموزشی جدید، شاید بتوان یادگیری ماندگارتر، کارآمدتر و علاقه به یادگیری را در دانشجویان بهبود بخشید.^(۱، ۲) یکی از این روش‌ها، یادگیری از

دهان، فک و صورت دانشکده دندانپزشکی آزاد بازدهی یادگیری از همتایان در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ انجام شد.

مواد و روش ها

این مطالعه‌ی کیفی از نوع آنالیز محتوا (content analysis) از طریق مصاحبه نیمه ساختار یافته بر روی ۸ دستیار تخصصی جراحی دهان، فک و صورت سال اول تا پنجم شاغل به تحصیل در دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ انجام شد (کد: اخلاق: IR.IAU.PS.REC.1401.332) با توجه به این که مطالعه حاضر از نوع مطالعه کیفی بود و در مطالعات کیفی حجم نمونه از پیش تعیین نمی‌شود و نمونه گیری تا زمانی پیش می‌رود که اشباع داده صورت گیرد، در این مطالعه نیز پس از مصاحبه با هشت دستیار سالهای مختلف یافته‌ها به حدی تکرار شدند که فرایнд اشباع داده، رخ داد.

جهت تعیین نگرش دستیاران تخصصی جراحی دهان، فک و صورت سال یک تا پنجم درباره‌ی میزان کیفیت و بازدهی یادگیری آنها از دستیاران تخصصی دهان، فک و صورت سال بالایی و یا همسال در حیطه‌های مهارت عملی، دانش نظری، مهارت ارتباطی، تسلط بر قوانین و مقررات دانشکده و مهارت شغلی در دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی تهران، پرسشنامه‌ای نیمه ساختار یافته طراحی شد و با استفاده از دیدگاه و نظر دستیاران جراحی دهان، فک و صورت کیفیت و بازدهی روش یادگیری از همتایان سنجیده شد. برای جمع آوری داده‌های سمعی و عمیق، مصاحبه‌ی عمیق و نیمه ساختار یافته (semi structural) به صورت انفرادی انجام گرفت. این نوع مصاحبه، به دلیل عمیق بودن و قابل انعطاف بودن در پژوهش‌های کیفی استفاده می‌شود. پرسشنامه نیمه ساختار یافته توسط استاد متدولوژیست و در حضور دانشجو و استاد راهنمای اول، طی مصاحبه با نفر اول از دستیاران تخصصی سال یک تا پنچ دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی تهران از افراد Pilot اصلی تکمیل شد. سپس مصاحبه با نفر دوم توسط دانشجو و در حضور استاد متدولوژیست و استاد راهنمای اول انجام گرفت و

آموزشی علوم پزشکی در حال افزایش است.^(۶,۷) در موارد محدودیت‌های دسترسی به اساتید متخصص و ماهر، یادگیری از طریق peers یا همتایان مزایای زیادی نظیر کاهش میزان بار آموزشی دانشکده‌ها به همراه دارد، مخصوصاً در جاهایی که نسبت اساتید به دانشجویان بسیار اندک است.^(۸)

در یادگیری از همتایان علاوه بر فراغیران، دانشجویانی که خود اقدام به آموزش می‌نمایند نیز از این آموزش‌ها بهره‌مند شده و پروسه‌ی انتقال اطلاعات و ارائه‌ی مطالب آموزشی تسهیل می‌شود. همچنان فراغیران به همکاری و بازخورد دادن بیشتر در طول آموزش تشویق و ترغیب می‌شوند.^(۳,۹) یادگیری از طریق peers این توانایی را دارد که میزان یادگیری دانشجویان درباره‌ی دانش و مهارت‌های مورد نیاز در شرایط بالینی را افزایش دهد.^(۱۰-۱۲) یادگیری از همتایان میتواند از دانشجویانی باشد که از نظر علمی و دانشگاهی در سطح بالاتری قرار داشته و به عبارت دیگر، ۱ سال یا بیشتر از دانشجویانی که به آنها آموزش می‌دهند، تجربه‌ی بالینی بالاتری دارند (Near-peer). همچنان یادگیری از همتایان میتواند از دانشجویانی باشد که در سطح علمی و تحصیلی برابر با خود دانشجو هستند.^(۱۲)

آموزش و یادگیری از طریق peers در طول تحصیل می‌تواند دانشجویان را نسبت به این نوع آموزش و یادگیری ترغیب و سبب ارتقای مهارت‌های عملی و نظری آنان شود.^(۱۳) با توجه به اهمیت آموزش در علم پزشکی و دندانپزشکی و نقش مهم یادگیری از همتایان به عنوان یکی از ابزار مفید انتقال این علم میان دستیاران تخصصی در این رشته‌ها و همچنان تعاملات گسترده‌ی دیگری که میان همتایان وجود دارد، لازم است نگرش دستیاران تخصصی در مورد کیفیت و بازدهی این نوع از یادگیری و تعامل بررسی شود، از این جهت، دانشکده‌های پزشکی و دندانپزشکی تلاش کرده‌اند تا دانشجویان و دستیاران تخصصی خود را با مهارت‌های یادگیری و آموزش بیشتر آشنا کنند که یادگیری به روش همتایان نیز یکی از راهکارها در این باره به شمار می‌رود. با توجه به لزوم ترویج شیوه‌های فعال یادگیری و ایجاد انگیزه در دانشجویان برای فراغیری بیشتر، تحقیق حاضر با هدف تعیین نگرش دستیاران تخصصی جراحی

را چنین عنوان می‌کند (۳A). در زمان تهیه مطالب جهت ارائه

در GR هیچ گونه بحث علمی بین دستیاران در گیر تهیه محتوا وجود ندارد و صرفاً گزارش کار ارائه می‌شود (۴A).

در مطالعه‌ی حاضر در جراحی‌های Minor در داخل بخش عمده آموزش از طریق مطالعه فردی و استفاده از اساتید انجام می‌شود ولی در بعضی موارد و در صورت تکلیف اساتید به انجام جراحی تحت نظر سال بالایی، این فرایند اتفاق می‌افتد البته به زعم دستیاران به دلیل تغییر کوریکولوم آموزشی حضور دستیاران سال بالا در دانشکده همزمان با سال پایینی‌ها به ندرت اتفاق می‌افتد (۵A). در موارد محدودی که آموزش از غیر از استاد در این قسمت از برنامه آموزشی دیده شد. علت‌های آن به ترتیب: عدم دسترسی به استاد در آن مقطع زمانی کوتاه این جراحی، تعیین رزیدنت مسئول توسط استاد برای نظارت بر جراحی، وجود یک دستیار هم سال با تجربه بالینی بالاتر بود (۶A).

مهمنترین خصوصیت فرد مورد سوال عدم ایجاد استرس ذکر شد (۷A).

در درمانگاه: نظرات دستیاران در درمانگاه در خصوص نحوه آموزش کاملاً متفاوت بود تعدادی از دستیاران که همگی سال یک تا سه بودند معتقد بودند که اساتید در درمانگاه بیمارستان کاملاً در دسترس هستند و می‌توان از ایشان سوال پرسید و اشکالات را رفع کرد. دستیاران سال بالاتر معتقد بودند در ابتدای آموزش خود در بیمارستان به دلیل عدم دسترسی به اساتید، آموزش آنها از طریق دستیاران انجام می‌شد. آموزش از طریق دستیاران عمده به صورت مشاهده انجام می‌شود. اولویت مراجعه به رزیدنت سال بالایی است که در زمان مورد نظر در دسترس باشد. به طورکلی ترجیح دستیاران در مطالعه‌ی حاضر در ابتداء مراجعه به اساتید در صورت دسترسی است و مهمترین علت مراجعه به دستیاران، عدم دسترسی به اساتید است. این روند در بیمارستان هم در اتاق عمل و هم درمانگاه دیده می‌شود.

در نهایت مصاحبه با سایر دستیاران تخصصی از افراد Pilot اصلی به تهایی توسط دانشجو انجام شد. صوت این مصاحبه‌ها ضبط شد سپس با تحلیل دقیق پاسخ‌های داده شده، نتایج ارائه شدند. در نهایت پاسخ‌های دستیاران تخصصی به سوالات پرسشنامه گزارش شد.

یافته‌ها

از ۸ دستیار مورد ارزیابی، ۱ نفر سال اول، ۲ نفر سال دوم، ۱ نفر سال سوم، ۱ نفر سال چهارم، ۳ نفر سال پنجم دستیاری تخصصی جراحی فک و دهان صورت بودند. از لحاظ اسنایی قبلی با دستیاران جراحی ارشد، ۷ نفر آسنایی قبلی با دستیاران داشتند و ۱ نفر آسنایی نداشت. از نظر آسنایی با سیستم بیمارستانی ۶ دستیار آسنایی داشتند و ۲ نفر آسنایی داشتند. در این مطالعه‌ی کیفی مشخص شد که زمان مطالعه تئوری هیچ‌گونه آموزش و فعالیت کمک آموزشی از سوی دستیاران سال بالاتر وجود ندارد دلیل آن تفاوت مباحثت درسی دروس تئوری با مباحث تخصصی جراحی فک (۱A) و عدم دسترسی به دستیاران سال‌های بالاتر توسط دستیاران سال یک عنوان شد. همچنین، در زمان مطالعه دروس نظری آموزش یا همخوانی دروس با همسالان به ندرت اتفاق می‌افتد: مهمترین دلیل عدم دسترسی به زمان مشترک (۲A) و یا مدل مطالعه مورد ترجیح دستیاران است.

آموزش در جلسات Ground Round در مطالعه‌ی حاضر از سوی اساتید به دستیاران انجام می‌شود اگرچه دستیاران تقریباً معتقد بودند که این جلسات می‌بایست تا به صورت منظم تری برگزار شود و مباحثت مطرح شده در آن را برای آموزش خود بسیار مفید تشخیص داده بودند. دستیاران ترجیح می‌دادند در این جلسات تا حد امکان از علم و تجربه اساتید بهره ببرند و خود به عنوان مستمع باشند و صرفاً ارائه دهنده مورد باشند. امکان بهره وری‌های متعدد از جلسات GR و نحوه برخورد با آموزش در این جلسات در بین دستیاران متفاوت است به عنوان مثال یکی از دستیاران شیوه آموزش خود از این جلسات

بحث

یادگیری از طریق همتایان یک روش آموزشی است. پژوهش‌های بسیاری در خصوص یادگیری به کمک همتایان انجام شده است^(۱)، اما مشخص نیست که چه تعداد از دانشکده‌های دندانپزشکی شکل‌های مختلف یادگیری به کمک همتایان را مورد استفاده قرار می‌دهند و مدل و ویژگی‌های یادگیری به کمک همتایان در مطالعه آنها چگونه بوده است. این مطالعه با هدف تعیین نگرش دستیاران تخصصی جراحی دهان، فک و صورت دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی تهران در مورد کیفیت و بازدهی یادگیری از همتایان انجام گرفت.

نتایج این مطالعه نشان داد که در آموزش گروه علوم پایه در تمام مباحث، آموزش توسط اساتید دانشکده پزشکی انجام می‌شود و هیچ کدام از مباحث آموزشی توسط دستیاران انجام نشده است. این روند در طی ۵ سال اخیر کاملاً یکسان بوده است. روش مرسوم آموزش در دانشگاه‌ها، روشی استاد مدار می‌باشد. در این روش کلیه مطالب درسی، تنها توسط یک سخنران (استاد) بیان می‌شود و دانشجو باید آن مطالب را به طور آماده دریافت کرده و به خاطر بسیارد.^(۱)

تدریس توسط همتایان به دو قسم همتایان نزدیک (near peers) و همتایان شریک (co-peers) تعریف شده است. همتایان نزدیک دانشجویانی هستند که از نظر علمی و دانشگاهی همیشه در سطح بالاتری قرار دارند به عبارتی همتایان نزدیک یک سال یا بیشتر از دانشجویانی که به آن‌ها درس می‌دهند تجربه بالینی بالاتری دارند و آن‌ها به عنوان مدرس در آموزش به صورت مرتبی، تدریس خصوصی، تدریس در گروه‌های کوچک و غیره مشارکت دارند. در حالیکه همتایان شریک در سطح علمی و تحصیلی برابر با خود دانشجو هستند.^(۲)

نتایج مطالعه Mehrabi و همکاران نشان داد، یادگیری به کمک همتایان، بر افزایش مهارت استدلال بالینی دانشجویان مقطع کار آموزی پزشکی مؤثر است. ایفای نقش دانشجو به

در مورد تسلط بر قوانین و مقررات دانشکده، روتین تشريح و توضیح قوانین با رزیدنت ارشد است و در صورت ایجاد سوال بر اساس سلسله مراتب سوالات پرسیده می‌شود(۹A) و اگر چه ممکن است در مواردی نیاز به مراجعه به اداره آموزش هم وجود داشته باشد. آموزش مدیریت بیمار عمدہ به صورت مشاهده ای و از منابع مختلف اتفاق میافتد (۱۰A).

از بین محتواهای مختلف، بیشترین محتوایی که در آن آموزش همتایان در گروه مورد مطالعه اتفاق افتاد، حل و فصل مشکل بیماران خارج دانشکده ای دستیاران است. اگر چه تعداد قابل توجهی از دستیاران فرصت فعالیت غیر رسمی هم‌مان با دوره رزیدنتی را نداشتند (۱۱A).

مباحث مرتبط با آینده شغلی از جمله مباحثی بود که عمدہ دستیاران در مورد آن اطلاعات خاصی از اساتید و نه سال بالایی‌ها دریافت نکرده بودند.

در اکثر موارد، آموزشها به صورت مشاهده انجام می‌شود و فرایند اتفاق نمی‌افتد. از طرفی فرآیند آموزش به گونه‌ای بود که جو آموزش دهی در بین دستیاران به صورت مساعدی وجود داشت و این جو تحت تاثیر روابط شخصی قرار نمی‌گرفت (۱۲A).

در بحث ادغام Peer learning در کوریکولوم آموزشی نظرات دستیاران این بود که علیرغم مفید بودن این شیوه آموزشی، اجرای اتفاق از آن خصوصاً مقید کردن مباحث خاصی برای آموزش به این شیوه نمی‌تواند مفید باشد.

اگرچه همه دستیاران معتقد بودند نظام سطح بندی بسیار مهم است اما در عمل انتقاداتی به شیوه اجرای آن وارد می‌دانستند (۱۳A14). دستیاران سالهای بالاتر نسبت به سال پایینیها تعصب بیشتری به نظام leveling داشتند و آن را شالوده اساسی بخش میدانستند (۱۵A و ۱۶A).

بودند که این دوره یک تجربه با ارزش است و آن‌ها از طریق مشارکت در فرآیند سود می‌برند.^(۲۰) نتایج مطالعه Safari روى دانشجویان مامایی نشان داد که در حیطه مناسب بودن شیوه تدریس توسط همتا و تداوم استفاده از آن، بیشتر دانشجویان روش آموزش توسط همتا را برگزیده بودند.^(۲۱)

در مطالعه‌ای کیفی Bugaj و همکاران بروی انگیزه‌ها و تجارب آموزش دهنده‌های یادگیری گروه همتایان در آزمایشگاه‌های مهارتی انجام داده بودند، دریافتند که مهمترین فاکتورهای انگیزشی برای دانشجویان آموزش دهنده برای تدریس، امکان اشتراک هم‌زمان و ارتقاء دانش و تخصصشان بود. به طور کلی شرکت کنندگان علاقه زیادی به تدریس داشتند و به شکل خاص این روش را از نظر اینکه با یادگیرنده‌ها همدلی برقرار می‌شود، مهم می‌دانستند. آن‌ها همچنین اعتقاد داشتند که دانشجویان آموزش دهنده از طریق فعالیتهای یاددهی از مزایای این آموزش بهره‌مند می‌شوند و توانمندی و تجارب را از Eslami طریق به دست می‌آورند.^(۲۲) نتایج مطالعه Akbar و همکاران تحت عنوان مقایسه تاثیر تدریس به روش یادگیری از طریق همتایان و روش سخنرانی، بر میزان یادگیری دانشجویان هوشبری دانشگاه علوم پزشکی جهرم نشان داد که تفاوت آماری معنی‌داری بین این دو روش وجود ندارد، اما روش یادگیری از طریق همتایان رضایت اغلب دانشجویان را جلب کرده است.^(۲۳) نتایج مطالعه Kimyai و همکاران بر روی دانشجویان دندانپزشکی در پره کلینیک ترمیمی نشان داد که مهارت عملی دانشجویانی که از روش آموزش گروه همتایان استفاده کرده بودند مشابه با دانشجویان گروه شاهد بود و پیشنهاد شده که از این روش به عنوان روش آموزشی مکمل در نظر گرفته شود.^(۲۴)

مشکلات و محدودیت‌ها

محدودیت‌های این مطالعه شامل عدم دسترسی و همسان نبودن ساعت برای یادگیری از طریق همتایان، اشکالات احتمالی در اجرای روش همتایان که به درک و تجربه ناخواهایند می‌انجامد، واکنش‌های احتمالی به اجرای یک

عنوان معلم باعث تلفیق نگرش، مهارت و دانش در آموزش دهنده و آرامش در یاد گیرنده می‌شود^(۱۴) Goldsmith و همکاران بیان نموده اند که به نظر می‌رسد، به جای نظارت و بازخورد دقیق اساتید به دانشجویان، همتایان می‌توانند در ارتباطات بین خود با تأکید بر قدرت حاصل از همکاری و اعتماد متقابل، باعث غلبه بر نگرانی‌های شرکت کنندگان از قرار گرفتن در معرض ارزشیابی و انتقاد شوند.^(۱۵)

نتایج مطالعه Saleh و همکاران که با هدف ارزیابی امکان استفاده از آموزش توسط همتایان برای آموزش اصول مهارت‌های جراحی انجام گرفته بود، حاکی از آن بود که ترکیبی از جلسات آموزش توسط همتایان که به عنوان مکمل جلسات تحت مدیریت هیئت علمی استفاده می‌شود، ممکن است فرصت‌های یادگیری بهینه را در ارائه یک جلسه مهارت‌های جراحی اولیه برای دانشجویان پیش بالینی فراهم کند^(۱۶) Ong و همکاران با ارزیابی کیفیت آموزش اصول اولیه جراحی توسط همتایان دریافتند که مهارت‌های بخیه‌زنی دانشجویانی که از همتایان خود آموخته‌اند، با مهارت‌های کسب شده از اساتید قابل مقایسه است. دانشجویان دریافتند که همسالانشان می‌توانند آموزش مهارت‌های جراحی را مشابه اساتید خود انجام دهند.^(۱۷)

نتایج مطالعه Omidkhoda و همکاران نشان داد که در بیش از نیمی از دانشجویان دانشکده پیراپزشکی شرکت کنند، روش یادگیری گروه همتایان را به روش‌های سنتی و سخنرانی ترجیح دادند و به طور کلی اغلب دانشجویان، با این روش موافق بودند.^(۱۸) Bain و همکاران به بررسی استفاده از روش یادگیری همتایان در رادیوگرافی تشخیصی و آموزش سلامت و همچنین تفسیر تصاویر پرداختند. نتایج حاکی از اثربخشی روش یادگیری همتایان و توسعه مهارت‌های مرتبط با تفسیر تصاویر داشت^(۱۹) Habib و همکارانش در سال ۲۰۱۷، به ارزیابی روش یادگیری به کمک گروه همتایان برای دوره پزشکی مبتنی بر شواهد در بین دانشجویان مقاطع تكمیلی پرداخته بودند. نتایج این پژوهش حاکی از تغییر مثبت در رفتار و نگرش شرکت کنندگان بعد از کارگاه‌ها بود. اکثریت پاسخ دهنده‌گان معتقد

روش جدید و وابستگی روانی و عاطفی به روشهای قبلی که ممکن است به دلیل تجربه کمتر آنها بر نتایج حاصله مؤثر باشد.

نتیجه گیری

باتوجه به نتایج این مطالعه می‌توان گفت بنا به نظر دستیاران، آموزش از طریق همتایان در اکثر موارد به عنوان روشی جایگزین در موارد دستیابی کمتر به استیضاد مورد استفاده قرار می‌گیرد و در صورت حضور استیضاد، ترجیح دستیاران به یادگیری از طریق استیضاد است.

همچنین علیرغم اینکه دستیاران این روش آموزشی را مفید می‌دانستند اما معتقد بودند نباید در برنامه آموزشی رسمی دوره تخصصی تقییدی به استفاده از این روش آموزشی باشد. نتایج این پژوهش حاکی از لزوم توجه بیشتر مؤسسات آموزشی و دانشگاه‌ها به روش‌های آموزشی دانشجو محور مانند آموزش همتا است، چرا که استفاده از این روش‌ها می‌تواند با فراهم کردن تجربه مثبت و یادگیری ماندگار و عمیق، مکمل تدریس استاد باشد.

تشکر و قدردانی

این مطالعه با حمایت و پشتیبانی معاونت پژوهشی دانشکده دندانپزشکی آزاد تهران انجام گرفت.

تضاد منافع

هیچ منافع شخصی یا اقتصادی بر گزارش دهی اصولی و دقیق و شفاف یافته‌های تحقیق وجود ندارد.

References:

- 1.Zarifnejad G, Mirhaghi A, Rajabpoor M. Learning experience through peer education: a qualitative study. *Iranian J Med Edu* 2015;15:27-40.
- 2.Safari M, Yazdanpanah B, Mahmoudi F, Yaghobian N. Comparing students' rate of learning through lecturing and peer group teaching and study their viewpoints. *Res Med Edu* 2018;10(3):24-34.
- 3.Bugaj TJ, Blohm M, Schmid C, Koehl N, Huber J, Huhn D, et al. Peer-assisted learning (PAL): skills lab tutors' experiences and motivation. *BMC Med Edu* 2019;19(1):1-14.
- 4.Pintér Z, Kardos D, Varga P, Kopjár E, Kovács A, Than P, et al. Effectivity of near-peer teaching in training of basic surgical skills—a randomized controlled trial. *BMC Med Edu* 2021;21(1):1-8.
- 5.Engels D, Haupt C, Kugelmann D, Dethleffsen K. The peer teachers' perception of intrinsic motivation and rewards. *Adv Physiol Edu* 2021;45(4):758-68.
- 6.Mussarat U, Ehsan F, Zainub A, Saeed MHB, Hassan U, Jahan S. Comparative Evaluation of Peer Assisted Learning and Teacher Assisted Learning Using Small Group Discussion. *JIIMC* 2019;17(1):56-61.
- 7.Krych AJ, March CN, Bryan RE, Peake BJ, Pawlina W, Carmichael SW. Reciprocal peer teaching: students teaching students in the gross anatomy laboratory. *Clin Anat* 2005;18(4):296-301.
- 8.Rees EL, Quinn PJ, Davies B, Fotheringham V. How does peer teaching compare to faculty teaching? A systematic review and meta-analysis. *Medical teacher* 2016;38(8):829-37.
- 9.Liu AC, Liu M, Dannaway J, Schoo A. Are Australian medical students being taught to teach? *Clin Teach* 2017;14(5):330-35.
- 10.Higgins-Opitz SB, Tufts M. Student perceptions of the use of presentations as a method of learning endocrine and gastrointestinal pathophysiology. *Adv Physiol Educ* 2010;34(2):75-85.
- 11.Burgess A, McGregor D, Mellis C. Medical students as peer tutors: a systematic review. *BMC Med Edu* 2014;14(1):1-8.
- 12.Gottlieb Z, Epstein S, Richards J. Near-peer teaching programme for medical students. *Clin Teach* 2017;14(3):164-69.
- 13.Owen AM, Ward-Smith P. Collaborative learning in nursing simulation: near-peer teaching using standardized patients. *J Nurs Educ* 2014;53(3):170-73.
- 14.Mehrabi S, Sanaee Moghadam Z, Karimzadeh Shirazi K, Rabbani M, Nikenam H, Roozbeh A. The Effect of Peer Assisted Learning on Clinical Reasoning in Students of Medicine in Clerkship and Internship Phases in Urology Ward of Yasuj Shahid Beheshti Hospital. *Armaghan Danesh* 2011;16(5):480-88.
- 15.Goldsmith M, Stewart L, Ferguson L. Peer learning partnership: an innovative strategy to enhance skill acquisition in nursing students. *Nurse Educ Today* 2006;26(2):123-30.
- 16.Saleh M, Sinha Y, Weinberg D. Using peer-assisted learning to teach basic surgical skills: medical students' experiences. *Med Educ Online* 2013;18:21065.
- 17.Ong MN, Lew KM, Cheong YJ, Ting EWX, Bohari B, Yita T, et al. Can We Use Peer-Assisted Learning to Teach Basic Surgical Skills? *Malays J Med Sci* 2020;27(5):101-07.
- 18.Omidkhoda A, Dehdarirad H, Changizi V. Planning, Implementation and Evaluation of Active Learning-Teaching Methods in Inverted Classroom, Peer Learning and Virtual Education among Students in the School of Allied Medical Sciences. *Res Med Edu* 2021;13(3):42-54.
- 19.Bain P, Wareing A, Henderson I. A review of peer-assisted learning to deliver interprofessional supplementary image interpretation skills. *Radiography (Lond)* 2017;23 Suppl 1:S64-s69.
- 20.Habib SH, Malik MO, Fatima S, Shah I. Evaluation Of Peer Assisted Learning In Evidence Based Medicine Course: A Pilot Study At University Of Glasgow. *J Ayub Med Coll Abbottabad* 2017;29(4):662-66.
- 21.Eslami Akbar R, Hojat M, Badiyepaymaie Jahromi Z. Comparison of teaching through peer learning with the lecture method on the learning level of anesthesiology students at Jahrom University of Medical Sciences in 2013. *J Nurs Edu* 2015;4(3):56-65.
- 22.Kimyai S, Jafari Navimipour E, Mohammadi N. The Effect of Peer Education on Practical Skills Training of Dentistry Students in Restorative Preclinic. *Iranian J Med Edu* 2011;11(4):418-24.